

Barcs és Vidéke

Társadalmi, szépirodalmi és közgazdasági hetilap.

Megjelenik hetenkint egyszer:
v a s á r n a p.

Felelős szerkesztő és kiadó-laptulajdonos
Szilágyi György.

Egész évre 8 kor., félévre 4 kor.,
negyedévre 2 kor.,
Nyilttér soronkint 40 fillér.

A szociáldemokrácia kudarcai Magyarországon.

Aki figyelemmel kíséri a magyarországi nemzetközi szociáldemokraták mozgalmát és helyes érzékkel bír az események megítélésében, annak figyelmét nem kerülhette ki az a körülmény, hogy a szociáldemokrata mozgalomban és terjeszkedésben igen nagy mérvű stagnálás állott be. Ugy a szakszervezeti, mint a politikai mozgalom nemcsak, hogy pang, de napról napra nagyobb kudarcok érik és ami a legfigyelemreméltóbb a magyar munkásság részvétlenül nézi ezt a vergődést.

Három-négy év előtt, amikor a szociáldemokrata párt felhasználva az utca hangulatát, annyi izgalomnak és mozgalomnak volt a kezdeményezője, amikor ugy a főváros utcáin, mint a vidéken napokon át rettegésben tartották a polgárságot, amikor a vidéki városokban nyakra-főre csinálták meg az általános sztrájkokat, azt hihette az ember, hogy az egész világ szocialista lesz. Fokozta ez aggodalmakat az a körülmény, hogy ugy a nemzetköziek föld-

munkás szövetsége, mint az újjászervezeteké rohamosan gyarapódott a falvak lakossága között, s e két földmives szövetség körülbelül ezerkétszáz községben birt helyicsoporttal, ami vagy kétszázezer léleknek felel meg. Jöttek azonban új idők és ez a gyarapodás megcsappant, sőt határozott hanyatlás állott be. Nem tulozunk, ha azt állítjuk, hogy Magyarországon sorvad a szociáldemokrácia. Ami azonban még éppenséggel nem jelenti azt, hogy már egyszer és mindenkorra leszámoltunk volna vele, mert ezeken a bajokon, sorvasztó állapotokon keresztül ment a szociáldemokrácia a külföldön is, de aztán kiheverte e betegségeket és ujult erővel intézte rohamait a fennálló társadalmi és politikai rend ellen. Épen ezért csak folytassák a munkaadók a szervezkedést és kísérelje figyelemmel a kormány és hatóság a nemzetköziek életét.

Ami a jelenlegi tespedést okozza a szociáldemokráciában, annak oka elsősorban az, hogy a szocialista vezérek oly annyira fanatizáltak a multban embereiket, annyi erkölcsi és anyagi áldozatot követeltek tőlük, hogy a mérték be-

telt. Az izgatás eredménye az lett, hogy a szakszervezetekben tömörült tagok, a kik horribilis tagsági díjjakat fizetnek mohón és erőszakkal próbálták helyzetükön javítani és minduntalan sztrájkoltak. Nemcsak az ipari munkások, de az arató munkások is, ami tudvalevően valóságos egyiptomi csapásként nehezedett gazdáikra. Ez az akció aztán meghozta a maga nagy reakcióját. Szervezkedtek a munkaadók a szervezett munkásság ellen és ebben a kormány a legmesszebbremelően támogatta őket. Egymásután oszlatták és függesztették fel azokat a szakszervezeteket, amelyeknek energiája a sztrájkok és bérmozgalmak rendezésében merült ki, a politikai pártot is szoritották, hogy ha így folytatja, a törvény teljes szigorával fog lesújtani azokra, akik az állami és társadalmi rend megbontására törnek. A legnagyobb csapás azonban a sok csufosan elbukott nagy sztrájk volt, amelyek a szervezett munkásokat a vezetőik ellen hangolták.

Ezek a bukott sztrájkok adták a szervezett munkaadóknak az impulzust arra, hogy kizárják munkásaikat akikkel a szakszer-

TÁRCA.

Vergődi.

Hogy a szemtelen Vergődinek mi volt az igazi neve, arra már nem emlékszem. Mert ez a Vergődi név annak az utálatos szokásának a nyomán maradt rajta, hogy örökösen azt nyögte:

— Csak vergődünk, csak vergődünk!

Pedig dehogy vergődött. Vagy ahogy vesszük. Mert pénzt bőven keresett, de amit keresett, azt rögtön el is bocsátotta. A lehető legbutábban és a pénznek legcsekélyebb kiaknázása nélkül. Ivott is jócskán, de azt is össze vissza, rendszeretlenül. Rengeteget költött borra, de azért akárki más félannyiért sokkal jobb borkat tudott volna keríteni magának. Mert ő lusta volt arra, hogy utána nézzen a forrásoknak. Aminthogy lusta volt mindenre, a világon. És pedig — mondom — sokat keresett, mert ha kezébe vette a tollat, olyanokat írt vele, hogy a papiros majdnem felperzselődött a sok szikrától.

Akkoriban együtt voltunk a Metropolis szerkesztőségében. Ez a lap — jól emlékszem — tüneményesen indult, később

megernyedtt kissé, végül pedig beleolvadt a Társadalomba, de akkoriban épen a zenitén állt. Az ifju titánok és titanesszák vadul törték magukat -- és még inkább egymást, — hogy egy-egy verset vagy novellát bekolduljanak vagy bepanamázzanak a lapunkba.

De csak vissza Vergődihez.

Nohát ennél a Vergődinél szemtelenebb frátert nem szült Nubia öreg párduca. Csak hogy az ő szemtelensége valami egészen különös, szinte rokonszenves szemtelen, hogy valami céljához a mások hátán is közlel jusson. Ő a szemtelenségnek nem tanítványa, hanem dresszörje volt.

Legegyszerűbb így mondani: Vergődi a szemtelenség művésze volt. Szemtelenkedett paszióból, ambícióval és kéjjel. És olyan intelligensen, hogy mindenki bement neki. Mert akkor, a mikor a legjobban pimaszkodott akkor volt legszeretetre méltóbb.

Ha például lekésett, — pedig mindig lekésett — dühtől tájékozva taszította be az ajtót és amíg a segédszerkesztő, akitől pedig valamenyien féltünk, gyilkos pillantásokat lövelt rá, pimaszul rákiáltott:

— Ez a rongy, ez a szemét villanyos megint elakadt! Hallja-e maga kis pötszerkesztő, irasson valamelyik számmal a villanyos-társaság ellen!

Ha rá akart gyújtani, kivett valakinek a zsebéből egy szivart. De ha a szivar nem szelelt jól, nyugodtan hozzávágta az illetőhöz. Ha előleg kellett neki, benyitotta a szerkesztő szobájának ajtaját, elkezdett az újjával pattogatni, füttyentett és a balkeze ujjáival rejtélyesen jelezte a forintok számát. A szerkesztő rákiáltott:

— Hát kutya vagyok én? Maga szemtelen piszok fráter!

És ledobta a pénzt a földre. Akkor Vergődi becsöngette a szolgát, felvételte vele az östöt, vagy tizest, még egyszer bedugta a fejét a szerkesztőhöz és ráordított:

— Bugris paraszt!

Azzal becsapta az ajtót.

*

Vergődi a tárcarovat vezetője volt. Fontos, nagy egyéniség. Ő érintkezett a rezzketeghangu szerzőkkel és szerzőnőkkel, akik illedelmes horákolás után becsuszan-tak a redakcióba egy egy kis cafattal, — amint Vergődi mondta, — a kezükben. És ha egy-egy ilyen alak megjelent, ő zsen nélkül rákiáltott:

— Fogadjunk, hogy ez is valami zöldséget lesz bátor átnyújtani!

— Vagy más efféle.

vezeti terrorizmus miatt már alig tudtak boldogulni. A munkaadók minden kizárási harcot megnyertek és a munkások kénytelenek voltak kényre-kegyelemre megadni magukat. Együttal, látván azt, hogy a kizárási folytán ezer és ezer ember marad kényér nélkül, tapasztalván, hogy a szociáldemokrata izgatás a nyomorba hajtotta őket, kiábrándultak és faképnél hagyták a „világ megváltó” eszmét.

KRÓNKA.

Varietas delectat! Mozi-láz után cabaret-láz, mely utóbbi nem annyira a programmal, mint inkább kecses lábakkal áll összefüggésben. Most meg alkotmányos láz dühöng s szedi áldozatait az egész vonalon. A demokratizmus jegyében. Leszállnak a társadalom ormán élők a gunyhóban lakóhoz — sebeket mutogatni, megvokokat kunyerálni mint Coriolan.

Mindenki „szavaz”, még az is szaval, kinek nincs mit elszavalni. Véres verejtéket izzad, dolgozik, futkároz. Mert a város becsülete forog kockán. A kalpagokon ott ékeskedik a zöld tollbokréta. „Eljen dr. Piszár Antal”. Még a hölgyek is keblükre tűzik a jelvényt, sőt egy sikkes szegedi lányka palam et publice adott kifejezést „politikai” érzelmeinek. Fekomadt a csinos lányka, ha választhatók, hát rá szavaznék. Az igazság kedvéért azért ideiktatom, hogy én csak olyan szolgálaton kívüli polgára vagyok ennek a kis „gar-nizonnak”, ki távoli szemlélője az eseményeknek, ki csak tollal szolgálja a zász-lóra irt jelszót.

De mit is látok s hallok. Élénk idegen forgalmat a baresiak és telepiek között. Eladdig elzárkózott klikkek megnyitják a zsillipeket. Felszínre kerülnek, ölelkeznek olyanokkal, kikkel az életben soha szót sem váltottak.

Utasarkon csoportosulás, hangosan vitatják az eshetőséget. Szónokolnak mint akár a Forum Romanumon, fel... fel hallatják a: „Vitam et sanguinem”! az éljeneknek különféle akkordjai. Majd a baresi „trotyos” banda (boesánat, a kitételért, de én már csak népszerű nevén szólítom) nem épen wagneri művészettel, de annál nagyobb lelkesedéssel erővel rázendít:

Piszár Antal azt izente
Menjünk el a küzdelembe

Szózatjára talpra álltunk
Töle soha el nem válunk.
Eljen doktor Piszár Antal
Eljen a haza!

nótájára. S ezek ajkán esendül fel: „Eljen dr. Piszár Antal”.

Midőn ezen sorok a * rotációs gépből a napfényre kerülnek, talán már eldőlt a kocka. Tehát én még „ha” szócskát fűzök a mondathoz. Ha jobbra fordul Fortuna kereke, bekövetkezik a láznak egy újabb fajtája: a deputációs láz. Új tér nyílik strébereknek kik szereplési viszketegségben szenvednek s a feltűnési vágytól kergetett emberek új szerepet kapnak. Ordíthatnak kényük-kedvük szerint, de hát a muskátli ép úgy fog virágozni, mint annak előtte.

Az ígéretek idejét éljük. Ne ígérjenek nekünk „táncos” ezredet, vagy holmi Potemkin falvakat, nem kérünk mi e helyen, hisz úgy is száz és száz gyermek szülője sivitja a hatóság fülébe: „Iskolát kérünk gyermekeinknek”. Elő dokumentumok szaladgálnak orrunk előtt. Analfabéták a gazdagnak mondott baresi társadalom szégyenére.

Z G.

H I R E K.

— **Hátralékos vidéki előfizetőinket tisztelettel kérjük a hátralékoknak beküldésére és az előfizetések megelőbbi megújítására.**

— **Halálozás.** Kondrát Imre volt baresi postamester, a Barcs Drávavidéki takarékpénztár részvénytársaság néhai igazgatója és a legutóbbi időben felügyelőbizottságának elnöke, valamint a baresi sertéshizláló-részvénytársaság igazgatósági tagja, július hó 30 án hosszas szenvedés után elhunyt. Mindkét részvénytársaság gyászlapot bocsátott ki és koszorúval róttá le tisztelete adóját az elhunyt iránt.

— **Nagy tűz.** Junius hó 31-én délután fél egy órakor Zrinyi-pusztán Honig N. földbirtokos birtokán tűz ütött ki. A munkások valamelyike vigyázatlanságból gyufát dobott el, mely a rekkenő meleg következtében kigyuladt és a mellette levő szalma égni kezdett. A tűz a nagy szárazság miatt gyorsan terjedt úgy, hogy csakhamar néhány gazdasági épület is lángba borult. A tüzet a baresi önk. tűz-

oltóság nagy fáradozással tudta csak lokalizálni. A kár jelentékeny.

— **Nyelvében él a — kofa.** Ha élhet nyelvében a nemzet, miért ne élhetne a kofa is! Bizonyára így okoskodott egyik jól megtermett kofa is tegnap reggel a baresi piactéren. Jött egy nagysága és — burgonyát akart venni. Mikor azonban a kofa értésére adta, hogy a burgonya kilója 32 fillér, a nagysága ezen szavakkal kelt ki a drágaság ellen: Maguk már azt sem tudják, mit kérjenek a zöldség-féléért! Mint az augusztusi villám — csapott le erre a kofa nyelve a nagyságára. Ha drága, ne egyen krumplit. Puccra ugye telik? stb. — és vége hossza nem szakadt a kofa szólalomoknak. Szegény nagysága azt se tudta, hogy otthagyja e a kiabáló kofát, piruljon-e, vagy rendőrhöz forduljon-e? Igazán úgy tett volna a leghelyesebben a nagysága, ha mindjárt rendőrhöz fordult, mert a közönséget megbotránkoztató kofaszólalomokat a nagyságuk nem kötelesek eltűnni; ha már így is, úgy is meg kell adni az élelmi szerek horribilis árát.

— **A csendőrség zsoldemelésé.** A csendőrlaktanyákba a közbiztonság derék vitézei közé örömhirt vitt e napokban a budapesti hivatalos posta: a csendőrök fizetés javításáról. A csendőrök évi zsoldja 700 helyett 900 K és minden rendfokozatnál 200 koronával nagyobbodik az új rendszerinti fizetés E szerint egy tényleges őrsvezető 1100 koronát kap. Ehhez járulnak még a szolgálati pótdíjak. Minden ember 3 évi szolgálat után évi 200, 8 évi szolgálat után évi 300, 12 év után évi 400, 16 évi szolgálat után 500 korona pótdíjat kap.

— **Már hamisítják.** A szívárványszinben pompázó új huszkoronások alig egy hete kerültek csak forgalomba s Óbecsén már letartóztattak egy embert, aki újfajta hamis huszkoronást gyártott. Pedig a szakértők azt mondták, hogy ezt a pénzt hamisítani teljes lehetetlenség. Ime nincs semmi lehetetlen a nap alatt. A hamisító meglepő művészettel utánozta a papírpénzt. Mert művészet ez is, csak hogy olyan művészet, mely nagy százalékot hozna a konyhára, ha a törvény nem tiltaná.

— **Hirlapi kaosa.** Kaposvárról írják: A fővárosi lapok egy része mintegy két hét előtt azt írta, hogy a kaposvári Kosuth-szoborra Somogy megye nem szava-

És neki egészen mindegy volt, hogy férfi, vagy nő volt-e az illető.

Mert meg kell jegyeznem, hogy akkoriban már meg volt, ha csak csirájában is, a megbomlott nők ama szektája, amelyik irosdit játszik.

Egyik gyönyörű tavaszi napon, a melyiken csak úgy dült be hozzánk a nap-sugár, a nyitott ablakon keresztül és amelyeken Vergődi a szokottnál is boldogabb volt, a rendesnél is jobban ficánkolt, egy apró, filigrán, körülbelül tizennyolc éves leány nyitott be hozzánk. Az arca közepes, talán kissé csunya is volt, de a szeme csodás fényben izzott. A szeme bűvös volt.

Bejött, betette az ajtót, odaállt Vergődi elé és azt mondta:

— Jó napot kívánok! Egy tárcát hoztam!

Vergődi hátradült a széken, belenézett szemtelenül a leány szemébe és azt mondta:

— Az arca nem szép, de a szeme tüneményes!

A leánynak a pillája sem rendült meg; nyugodtan felelte:

— Tudom! Hol van a szerkesztő ur?

Vergődi megszeppent. A hangjában düh és beszélődés hullámozott.

— A tárca engem illet! Én olvasom!

— Pardon! Az más! Én N. Melanie vagyok. És ön?

— Én Verg... azaz X. Y. vagyok.

A leány könnyedén meghajította magát.

— Mikor szabad újra eljőnnöm? Nagyon szépen kérem Verg... azaz X. Y. urat,

hogy mondjon inkább távolabbi terminust, de addigra szíveskedjék elolvasni. Nem igen jut időm hiába járni.

Vergődi felugrott és durván mondta:

— Jöjjön szombaton! Micsoda sürgős munkái vannak?

— Tanítok. Franciát, angolt, zongorát. De tanítok illedelmet is. Még van egy-két üres óram!

Azzal meghajította magát és elment.

Vergődi undorító, vad káromkodásban tört ki, zsebébe tömte a tárcát és elrohant.

Mi meg vigyorogtunk.

Vergődi a következő néhány napon undorító volt. Szóba sem állt senkivel, nehogy kigunyolják. Pénteken aztán szenzációs meglepetés ért bennünket. A leány tárcája megjelent.

Amikor Vergődi este bejött, a segéd-szerkesztő azt mondta neki:

— Hallja-e maga csuf állat, az gavalléros tromf volt. Én tegnap nem is néztem, kinek a tárcája jön.

— Valamivel nagyobb számár, mint

képzelttem! — felelte Vergődi. Itt semmi-féle tromfról nincs szó. Az a tárca első-rangu dolog és nekem egészen mindegy, hogy ki írta.

Ettől fogva a leány átlag hetenkint megjelent. A legelső viszontlátás alkalmával Vergődi gögös és burkoltan otromba volt. De a lány nem felelt, csak gunyosan mosolygott, Vergődinek pedig forrt az epéje. A következő alkalmakkor aztán jéghideg volt a leányhoz. Biccentett, átvette a tárcát, aztán visszabujt az írásába.

Hanem ezenközben nagy és súlyos változások történtek vele. Kezdte magát adminisztrálni. A pénzeit is összpontosította. És berugva is kevesebb-szer volt. Igaz, hogy amikor mégis becsipett, akkor vagy őrdöngött, vagy abszolúte tökszerű volt. A közepes grádusokat elkerülte.

Október közepe felé jártunk. Poesék, ködös idő volt.

Közelt a leány feljövételének napja. És el is jött, de csak a nap, a leány nem.

A következő hét végén azonban felnézett. Vergődi épen be volt csipve. Nem nagyon, de eléggé. A szeme villogott, a szíve ficánkolt. Az ilyesmit észre lehet veuni.

zott meg hozzájárulást. A legutóbbi állandó választmányi ülésen tárgyalta ez indítványt és a szoborra 3000 kor. t meg-szavaztak.

A munkakönyvek visszatartása.
A budapesti kir. ítélőtábla, mint felülvizsgálati bíróság nemrég kimondotta: Mint-hogy a munkaadónak a segéd jogtalan ki-lépése esetében sincs joga a segéd munkakönyvét tetszés szerinti ideig visszatartani s ezáltal a kilépő segédet a munka keresés lehetőségétől hosszabb időre megfosztani, ezért ha a munkaadó a könyvet visszatartja és ennek folytán a segéd nem bír alkalmazást kapni, a munkaadó neki kártérítéssel tartozik.

Kondrát Imréné szül. **Paskay Gizi** mint szerető hitvese, özv. **Szomor Károlyné** szül. **Kondrát Hermin** és **Eberle Józsefné** szül. **Kondrát Mária** mint testvérei és utóbbiak gyermekei a maguk és az egész rokonság nevében mélyen lesújtva tudatjuk, hogy felejtethetetlen jó férje, illetve testvérük és nagybátyjuk

Kondrát Imre

m. kir. postamester

az arany érdemkereszt tulajdonosa, Somogyvár-megye 25 éven át törv. bizottsági tagja

folyé hó 30-ikán, hosszas, kínos szenvedés és a halotti szentségek felvétele után, munkás életének 61-ik, boldog házasságának 17-ik évében, Budapesten a vöröskereszt sanatoriumában jobblétre szenderült.

Szeretett halottunk porhüvelye Budapesten, e hó 31-én dlután 4 órakor és **Baroson** augusztus hó 2-án délután 4 órakor, a róm. kath. egyház szertartása szerint fog beszenteltetni és a családi sírboltba örök nyugalomra helyezettetni.

Az engesztelő szent miseáldozat augusztus 3-án reggel 8 órakor fog **Baroson** a Mindenhatóknak bemutatattani. Budapest, 1908. július 30-án.

Aldás és béke veled!

A munkásbiztosító pénztár új szabályzata. A kereskedelemügyi miniszterium s a m. kir. állami munkásbiztosítási hivatal rendeletet bocsátott ki, amely az üzemi és balesetjelentéseket és

a pénztárak ügykezelését a munkásbiztosító törvények megfelelően szabályozzák. A rendeletek főbb intézkedései szerint mindazon munkaadók, akinek alkalmazottai baleset ellen biztosítandók, tartoznak ez évi július 25-éig terjedő idő alatt az üzembejelentést az e célra szolgáló úrlapon eszközölni. Ugyanezen idő alatt jelentendők be az üzemi változások is, melyek 1907. évi július hó óta az üzemben előállottak. Kötelesek továbbá a munkaadók összes alkalmazottaikat a munkásbiztosító pénztárnál az újonnan kibocsátott úrlapokon bejelenteni, tekintet nélkül arra, hogy az alkalmazottak előzőleg már be voltak e jelentve vagy sem. E bejelentések ez év július 16—31-ig terjedő idő alatt eszköz-leadók s ezek alapján az összes tagok új igazolványt kapnak.

Arverési hirdetmény

helyreigazítás.

Félre értékek elkerülése vegett tudatjuk a n. é. közönséggel, hogy a lapunk mult számában közze tett Ligeti Lajos elleni árverési hirdetmény tévedésből közöltetett, mivel Ligeti Lajos ur a szoban forgo ügyet már korábban elintézte.

Országos képviselő választás.

A nagyatádi választó-kerületben e hó 1-én tartott képviselő-választás eredményeként közöljük, hogy **Szabó István csokonyai földműves 15 szótöbbséggel dr. Piszár Antal barcsi ügyvéd ellenében lett megválasztva.**

Legujabb!

E. hó 2-án, hajnali 4 órakor Petes Vendel bélavári lakos a vasuti szálloda emeleti szobájának ablakán kiesett és szörnyet halt. Részletek hiányzanak.

KÖZGAZDASÁG.

A „Hermes” Magyar Általános Váltóüzlet Részvénytársaság, Budapest, heti jelentése a tőzsedeforgalomról és a pénzpiacról.

Budapest, 1908. július 30-án

Az üzlettelenség és a vásárlási kedv hiánya még mindig uralja a budapesti értéktőzse hangulatát és a forgalom szinte teljesen szünetel, amennyiben kötése csak elvétve fordultak elő.

A törökországi események kedvezőbb megítélésben részesülvén, az egész vonalon némileg barátságosabb hangulat fejlődött ki, amely további megerősítést talált az amerikai vaspiacon és a pénzviszonyok

alakulásáról érkező kedvezőbb hírek által. Mindazonáltal a barátságosabb hangulat nem a forgalom növekedésében nyilvánult meg, hanem egyelőre csak az árfolyamoknak 1—2 koronával való emelkedésében.

A két hitelrészvényen kívül csekély kereslet keletkezett a déli vasut részvényeiben, kedvezőbb hírek következtében, míg a helyi értékek közül köszénbánya és tégla-gyár részvényekben és Ganz részvényekben volt némi forgalom.

A rimamurányi vasmű részvények iránt bécsi részről néhány nap óta magasabb osztalék hírére élénk érdeklődés mutatkozott, úgy hogy ezen részvények árfolyama nagymérvu vásárlások folytán 8 koronányi emelkedést ért el.

A hét nevezetesebb árfolyamváltozásai a következők voltak:

	július 23.	július 30.
40/0 magyar koronajáradék	93.05	93.15
Magyar hitel részvény	735.75	739.—
Rimamurányi vasmű részvény	548.75	556.75
Salgótarjáni köszénbánya részvény	568.50	569.50
Drasche részvény	448.50	442.50
Adria tengerhajózási részvény	402.—	396.50

559 szám

1908 veqrh.

Árverési hirdetmény

Alulirott bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t.-c 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a kaposvári kir. törvényszéknek 1908 évi 8272 számú végzése következtében Dr. Bakonyi Lajos ügyvéd által képviselt Mautner József Kepecs Manó és neje ellen 2500 K s jár. erejéig 1908 évi július hó 14-én foganatosított kielégítés végrehajtás utján lefoglalt és 1304 kor. becsült következő ingóságok, u. m. : butorok, bolti áruk, italok és álványok nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek a Szigetvári kir. járásbíróóság 1908-ik évi v. 451/2. sz. végzése fálytán 2500 kor. tőkekövetelés, ennek 1908 évi június hó 15 napjától járó 6% kamatai, 1/2% váltódíj és eddig összesen 149 kor. 44 fillérben bíróilag már megállapított költségek erejéig, Baroson alperesek lakásán leendő megtartására 1908 évi agusztus hó 13-ik napjának dél előtti 11 és fél órája határidőül kitűzetik és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t.-c. 107. és 108. §-ai értelmében készpénzfizetés mellett, a legtöbbet ígérőnek, szükség esetén becsáron alul is el fognak adatni.

Amennyiben az elárverezendő ingóságokat mások is le- és felülfoglaltatták és azokra kielégítési jogot nyertek volna, ezen árverés az 1881. évi LX. t.-c 102 §. értelmében ezek javára is elrendeltetik.

Kelt Szigetvár 1908 évi július 30 napján.

Árverés kitűzési díj: 2 K 40 f.

Klie János
kir. jbir. végrehajtó.

Amikor a leány megállt előtte, durván rászólt:

— Hát a multkor nem volt kedve feljönni?

A leány csodálkozva nézett rá, kissé elpirult, majd elmosolyodott.

— Nem! — mondta. Az ön modora elvette minden kedvemet a feljövetelektől.

— Hát már megbékült? — kötekedett gunyosan Vergődi.

— Már elfelejtettem! . . .

Ekkor Vergődi felállt és zavarosan, össze-vissza, lelkesegetten beszálni kezdett, hogy milyen gyönyörűek a tárcák, hogy miről írjon a leány a jövőben és így tovább.

A leánynak csillogott, kinedvesedett a szeme és mikor menni készült, kezét nyujtott Vergődinek. Az megfogta a kezét és fogva is tartotta. A leány ki akarta huzni de aztán csak ott hagyta. Vergődi — pedig kettős mámorában, tökéletesen elfelejtette, hogy mi is ott vagyunk. Azt kérdezte:

— Hát most is olyan kellemetlen benyomásokkal megy el?

Szegény kis Melanie rettenetes zavarban volt. Hol ránk nézett, hol meg Vergődire De hiába. Végre halkán azt felelte:

— Nem / Ma nem!

— Akkor hát, . . . engedje meg . . . hogy viszonzozzam . . .

— Mit?

A leány szeme tágranyilt és tulvilági fényben tündökölt. De Vergődi dühösen rákiáltott:

— Hogy mit! Az áldóját! Hát azt, amit maga érez irántam.

Melanie elnevette magát. De láttuk, hogy a mosolygása mögött már ott lapang a boldog megadás. Nyájasan mondta:

— De édes Vergődi . . . ez a modor!?

Ez a kiméletlenség! . . .

Ehj, nem kiméletlenség ez! Csak a buta öreg formák mellőzése. És különben is, mind a kettő csak egyazon helyre vezet!

A leány vérvörös lett. Felkapta a keztyűjét és kisetett. De Vergődi utána rohant.

Es vissza sem jött többé a redakcióba. Még a kabátját is ott hagyta.

Csak sokkal később, az esküvő után nézett be egyszer. És amikor egyszer kérdeztük:

— Nos, hogy vagy, öreg haramia? Nagyon busan és letörten mondta:

— Vergődünk . . . vergődünk! . . .

PÉCSI DEÁK=OTTHON.

Az érdeklelt szülők értesítetnek, hogy a következő tanévre középiskolai tanulók részére

INTERNATUS

létesítetik, amelybe ezuttal **csak korlátozott számban** vétetnek fel növendékek.

Az intézetben a növendékek felett a tanulmányi felügyeletet egy, esetleg két bennlakó működő tanár gyakorolja.

Prospektus és mindennemű felvilágosítással szívesen szolgál

Az Igazgatóság,
Pécs, Deák-utca 11.

Barcs és Szulok

nagyérdemű róm. kath. közönsé-
ge értesítetik, hogy a **magyar-
német nyelvű**

imakönyvek

elkészültek és a legesinosabb ki-
vitelben **1 K 40 f.-ért kaphatók**

A Bácsai nyomdában.

„BARCSI NYOMDA”

KÖNYVNYOMDA, KÖNYVKÖTÉSZEZET, KÖNYV-, PAPIR- ÉS DISZMŰÁRU-KERESKEDÉS.

Megrendelhetők:

Névjegyek, meghívók, eljegyzési és esketési tudósítások, számlák, címkék és levélpapírok, borítékok. Arjegyzékek, körlevelek, hirdetések és falragaszok.

Évi jelentések, mérlegek, kimutatások, hivatalos nyomtatványok és gyászlapok.

Rovatolt táblázatok számadásokhoz és nyilvántartásokhoz. — Röpiratok, füzetek, könyvek, folyóiratok, nagyobb művek stb.

Allami és magánhivatalok részére szükséges mindennemű nyomtatványok; továbbá hivatalos levél- és okmányborítékok minden alakban, a legjutányosabb árban.

Készít a legfinomabb kivitelben minden néven nevezendő
könyvnyomdai munkát
tisztán és esinosan a legjutányosabb árban.

Raktáron tart:

Jegyzői, egyházi nyomtatványokat, iskola-
könyvek, üzleti könyvek, jegyzetkönyvek és
naptárakat.

Irodai-, levél- és különféle színes papírt, se-
lyempapírt, rajzpapírt, merített-, csomagoló-
ító-papírt és rovatolt papírt.

Tintát, tinta- és tolltartókat, különféle íróno-
kat, bélyegző-festék és párnákat.

Irkák, tollak, tollszárak, iskolatáskák, pala-
táblák, rajztáblák, vonalzókat, körzőket stb.

VASUTI MENETREND.

Bácsra érkezik:

Pécsről . . .	délelőtt	10 óra 30 perc
„	délután	5 óra — perc
„	este	9 óra 07 perc
Kanizsáról . .	délelőtt	7 óra 17 perc
„	délután	5 óra 23 perc
„	este	7 óra 34 perc
Pákráról . . .	délelőtt	10 óra 52 perc
„	este	8 óra 05 perc
Somogyzobbról	délben	12 óra 30 perc
„	este	9 óra — perc
Kaposvárról .	délelőtt	8 óra 05 perc
„	este	7 óra 50 perc

Bácsról indul:

Pécsre . . .	reggel	7 óra 35 perc
„	délután	1 óra 20 perc
„	délután	6 óra 25 perc
Kanizsára . .	reggel	4 óra 42 perc
„	délelőtt	9 óra 10 perc
„	délelőtt	11 óra 10 perc
„	este	9 óra 45 perc
Pákrára . . .	délelőtt	8 óra 10 perc
„	este	5 óra 29 perc
Somogyzobbra	reggel	4 óra 15 perc
„	délután	1 óra 30 perc
Kaposvárra .	reggel	3 óra 18 perc
„	este	5 óra 34 perc

A Szlatina felé közlekedő motorvonat

indul	reggel	2 óra 30 perc
érkezik	délelőtt	11 óra 50 perc
	reggel	8 óra 59 perc
	este	9 óra 20 perc

Ki akar mézet?

Jó ízű elsőrendű pergetett mézet **140 fillérért** kaphat
különként

Pozsegovics Györgynél
BARCSON.

Hordó.

Mindennemű boros hordók, kádak és e szak-
mába vágó

kész munkák

a legjutányosabb árban szerezhető be

Pozsegovics György

kádár-mesternél BARCSON.